

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 584/2015-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 18. novembra 2015 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED] [REDACTED], ktorou namieta porušenie základných práv podľa čl. 12 ods. 1a 2 a čl. 50 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozhodnutím Okresného riaditeľstva Policajného zboru Dolný Kubín sp. zn. ORPZ-DK-OPP1-2-140/2015 zo 16. júla 2015, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 25. septembra 2015 doručená sťažnosť [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie základných práv podľa čl. 12 ods. 1 a 2 a čl. 50 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozhodnutím Okresného

riaditeľstva Policajného zboru Dolný Kubín (ďalej len „okresné riaditeľstvo PZ“) sp. zn. ORPZ-DK-OPP1-2-140/2015 zo 16. júla 2015.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ podal okresnému riaditeľstvu PZ žiadosť o vydanie nového zbrojného preukazu. Okresné riaditeľstvo PZ však namietaným rozhodnutím v zmysle § 29 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov konanie vo veci predmetnej žiadosti prerušilo. V odôvodnení svojho rozhodnutia okresné riaditeľstvo PZ poukázalo na prebiehajúce trestné stíhanie vedené proti osobe sťažovateľa pre trestný čin pytliactva podľa § 310 ods. 1 a 2 písm. a) zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov, ktorého budúci výsledok kvalifikovalo ako odpoveď na predbežnú otázku vo veci posúdenia splnenia podmienky bezúhonnosti sťažovateľa podľa § 19 zákona č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o zbraniach a strelive“) podmieňujúcej rozhodnutie vo veci žiadosti o vydanie nového zbrojného preukazu podľa § 24 ods. 2 zákona o zbraniach a strelive.

Sťažovateľ argumentuje znením dotknutého ustanovenia § 19 ods. 1 zákona o zbraniach a strelive, z ktorého podľa vyjadrenia sťažovateľa jasne a nespochybniteľne vyplýva, že za bezúhonnú osobu sa nepovažuje okrem osoby, ktorej bolo odsúdenie zahladené, ten, kto bol právoplatne odsúdený za taxatívne vymedzené trestné činy, a ten, kto bol právoplatne odsúdený za úmyselný trestný čin spáchaný so zbraňou, násilím, hrozbou bezprostredného násilia, hrozbou inej ťažkej ujmy alebo s použitím nátlaku.

Sťažovateľ tiež poukazuje na odôvodnenie stanoviska Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Žiline (ďalej len „krajské riaditeľstvo“) sp. zn. KRPZ-ZA-OPP-437-003-2015 z 21. augusta 2015, ktorým toto reagovalo na „*podnet*“ sťažovateľa namietajúci nesprávnosť rozhodnutia okresného riaditeľstva, konkrétne na časť pasáže, v ktorom krajské riaditeľstvo uviedlo: „*Na základe vám vzneseného obvinenia z prečinu pytliactva sa správny orgán môže domnievať, že ste čin spáchali, a preto konanie prerušil do konečného právoplatného rozhodnutia príslušného orgánu.*“

Podľa sťažovateľa rozhodnutím okresného riaditeľstva PZ bolo porušené „*Ústavou SR a Dohovorom garantované právo sťažovateľa na prezumpciu neviny a právo sťažovateľa na rozhodnutie o jeho žiadosti bez zákonných prieťahov*“.

Na základe uvedeného v závere sťažnosti sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd rozhodol nálezom, ktorým by vyslovil porušenie základných práv podľa čl. 12 ods. 1 a 2 a čl. 50 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 2 dohovoru rozhodnutím okresného riaditeľstva PZ sp. zn. ORPZ-DK-OPP1-2-140/2015 zo 16. júla 2015, predmetné rozhodnutie zrušil a vrátil okresnému riaditeľstvu PZ vec na ďalšie konanie a priznal tiež sťažovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene alebo

návrhy zjavne neopodstatnené môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť bez ústneho pojednávania.

Predmetom sťažnosti je namietané porušenie princípu prezumpcie neviny uznesením správneho orgánu, ktorým tento prerušil prebiehajúce správne konanie o žiadosti sťažovateľa o vydanie nového zbrojného preukazu, keďže vedené trestné stíhanie sťažovateľa považoval za konanie o predbežnej otázke vo veci posúdenia bezúhonnosti osoby sťažovateľa.

Ústavný súd poukazuje na svoju judikatúru, v rámci ktorej uznal, že sa princíp prezumpcie neviny neobmedzuje len na trestné konanie, v ktorom sa má rozhodnúť o vine toho, proti komu sa konanie vedie, ale má aj širší dosah (PL. ÚS 12/98). Porušenie princípu prezumpcie neviny teda prichádza do úvahy buď samotným konaním orgánov činných v trestnom konaní alebo aj konaním iných subjektov mimo trestného konania (I. ÚS 65/98).

Ústavný súd je toho názoru, že v sťažovateľovom prípade by bolo možné konštatovať porušenie označeného princípu vtedy, ak by rozhodnutie správneho orgánu obsahovalo výrok odrážajúci alebo vyjadrujúci názor správneho orgánu, že sťažovateľ je vinný (napriek tomu, že jeho vina nebola vyslovená právoplatným rozsudkom), prípadne by sa pri aplikácii zákona v predmetnom správnom konaní zaobchádzalo so sťažovateľom ako s vinným a boli by voči nemu vyvodené právne následky s tým spojené, čo sa však nestalo.

Rozhodnutie okresného riaditeľstva PZ neobsahuje žiaden výrok, či už v podobe formálnej konštatácie viny sťažovateľa v prebiehajúcom trestnom konaní, alebo argumentácie, ktorá by nasvedčovala, že ho správny orgán za vinného považuje. Takisto voči sťažovateľovi neboli vyvodené právne následky, ktoré v rámci konania o žiadosti o vydanie zbrojného preukazu právna úprava spája s právoplatným odsúdením za trestný čin, pre ktorý je voči sťažovateľovi vedené trestné stíhanie (nevyhovenie žiadosti pre nesplnenie podmienok), keďže predmetné konanie bolo iba prerušené.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd o odmietnutí sťažnosti sťažovateľa pre jej zjavnú neopodstatnenosť.

Nad rámec ústavný súd poznamenáva, že z ústavnoprávneho hľadiska by v skutkových okolnostiach prípadu sťažovateľa bola relevantnou skôr námietka porušenia základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, pod ktorú by sťažovateľ mohol subsumovať argumentáciu týkajúcu sa potenciálne arbitrárneho výkladu a aplikácie dotknutej právnej normy. Túto by však bolo možné v konaní pred ústavným súdom vzhľadom na princíp subsidiarity právomoci ústavného súdu uplatniť až po vyčerpaní dostupných účinných prostriedkov nápravy poskytovaných právnou úpravou (uplatnenie ochrany svojho základného práva po ukončení správneho konania primárne v rámci správneho súdnictva prostredníctvom namietanej nezákonnosti v postupe správneho orgánu).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. novembra 2015